

Κερκύρας Νεκτάριος: Ο αληθινός «τεχνουργός» είναι ο ίδιος ο Θεός

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων

Την Κυριακή, 17 Μαΐου 2026, κατά την οποία η Εκκλησία μας εορτάζει το θαύμα της θεραπείας του εκ γενετής τυφλού από τον Κύριό μας Ιησού Χριστό, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων, κ. Νεκτάριος, λειτούργησε και ομίλησε στο Τεμπλόνι Μέσης Κέρκυρας και συγκεκριμένα στον Ιερό Ναό Υπεραγίας Θεοτόκου Σπαρτιώτισσας, όπου εφημέριος είναι ο Πανοσιολογιώτατος Αρχιμανδρίτης Ιάκωβος Μακρής. Κατά την τοπική παράδοση, την ημέρα αυτή, προ της Θείας Λειτουργίας, πραγματοποιείται πάνδημος λιτανευτική πομπή της εικόνας της Παναγίας της Δημοσιάνας, η οποία εκκινεί εκ της περιοχής του Ποταμού.

Κατά την ομιλία του, απευθυνόμενος στο πολυπληθές εκκλησίασμα, ο Σεβασμιώτατος ανέπτυξε το ευαγγελικό ανάγνωσμα της θεραπείας του εκ γενετής τυφλού, υπογραμμίζοντας ότι το θαύμα δεν αποτελεί απλώς μία θεραπεία, αλλά αποκάλυψη της δημιουργικής και αναδημιουργικής δυνάμεως του Θεού.

Ο Σεβασμιώτατος επεσήμανε ότι η έκφραση «εκ γενετής τυφλός» φανερώνει ότι ο άνθρωπος αυτός δεν στερείτο απλώς την όραση, αλλά ακόμη και τα ίδια τα αισθητήρια της οράσεως. Ο Χριστός, πλάσσοντας πηλό από το χώμα και το σάλιο Του και τοποθετώντας τον στους οφθαλμούς του τυφλού, έδειξε τον ίδιο τον τρόπο με τον οποίο έπλασε τον άνθρωπο από την αρχή της δημιουργίας. Έτσι, το θαύμα γίνεται μία «αναδημιουργία» του ανθρώπου.

Όπως τόνισε, ο Σαρκωθείς Λόγος του Θεού, ο Δημιουργός του σύμπαντος κόσμου, είναι Εκείνος διά του οποίου «τὰ πάντα ἐγένετο». Ο ίδιος που δημιούργησε τον άνθρωπο, έρχεται τώρα μέσα στην ιστορία για να τον αναδημιουργήσει, να τον ελευθερώσει από την αμαρτία και να του ανοίξει τον δρόμο της σωτηρίας. Η πρώτη δημιουργία τραυματίσθηκε από την πτώση και την παρακοή, γι' αυτό ο Χριστός προσλαμβάνει την ανθρώπινη φύση, ώστε να επαναφέρει τον άνθρωπο στη δυνατότητα της σωτηρίας και της κοινωνίας με το Θεό.

Στη συνέχεια, ο κ. Νεκτάριος στάθηκε στη στάση των ανθρώπων απέναντι στα γεγονότα του θαύματος. Όπως οι Φαρισαίοι και οι παριστάμενοι ερευνούσαν και σχολίαζαν το «πώς» και το «γιατί», έτσι και σήμερα ο άνθρωπος συχνά παραμένει στην περιέργεια, στον σχολιασμό και στη σύγκριση. Υπογράμμισε ότι ο άνθρωπος δεν πρέπει να αναλώνεται στο γιατί ο Θεός ενεργεί στη ζωή του άλλου, αλλά να αγωνίζεται ο ίδιος πνευματικά και να ευγνωμονεί για τις δωρεές του Θεού. Η υπερβολική περιέργεια και ο διαρκής σχολιασμός, σημείωσε, απομακρύνουν τον άνθρωπο από τη χάρη και τον οδηγούν στην πνευματική φτώχεια.

Ιδιαίτερη αναφορά έκανε και στην αξία της δημιουργίας. Ο άνθρωπος αποδίδει αξία στα υλικά πράγματα και τα αξιολογεί με ανθρώπινα μέτρα, όμως η κτίση δεν δόθηκε για να εξυμνήσουμε τα δημιουργήματα, αλλά για να δοξολογήσουμε το Δημιουργό. Το χώμα, από το οποίο πλάσθηκε ο άνθρωπος και με το οποίο ο Χριστός θεράπευσε τον τυφλό, φανερώνει ότι η αληθινή αξία δε βρίσκεται στην ύλη καθ' εαυτή, αλλά στην ενέργεια της χάριτος του Θεού επάνω σε αυτήν.

Κλείνοντας, ο Σεβασμιώτατος αναφέρθηκε στη σύγχρονη πραγματικότητα, εκφράζοντας τον προβληματισμό του για την πνευματική ρηχότητα της εποχής, κατά την οποία ο άνθρωπος αφιερώνεται στην αξιολόγηση και τον θαυμασμό πρόσκαιρων ευτελών θεαμάτων, λησμονώντας να εξετάσει τη σχέση του με το

Θεό. Υπενθύμισε ότι ο αληθινός «τεχνουργός» είναι ο ίδιος ο Θεός, ο Οποίος «ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι» ἔφερε τον κόσμο και συνεχίζει να χαρίζει στον ἄνθρωπο το θαῦμα της ζωῆς, της παρουσίας και της αγάπης Του.

Τέλος, προέτρεψε τους πιστούς να ευχαριστοῦν τον Θεό για τις δωρεές Του και να παραμένουν προσηλωμένοι στο θαῦμα της θείας παρουσίας μέσα στη ζωή τους, απευθύνοντας προς όλους τον αναστάσιμο χαιρετισμό, «Χριστός Ανέστη!»

